

ordnedes saaledes, at Ministeren sendte 3 Ansøgninger til Menighedsraadet, som opnaaede Tilladelse til at vælge blandt disse 3. Forskjellige Meninger gjorde sig gjældende om det Høi-
dige i, at Menighederne fik Leilighed til at høre de Præsenterede holde en Prædiken, og for-
skjellige Meninger gjorde sig ogsaa gjældende om, hvorvidt man burde vente med at give Me-
nighederne Indflydelse paa deres Præsters Kaldelse, indtil Kirkens Forsatning i det Hele
var ordnet.

Efterat have affluttet Discussionen med at meddele Claus Harms's Ytringer om
denne Sag og nogle af de Bemærkninger, som findes i denne Erklæring, satte jeg Spørgs-
maalet under Afstemning. Resultatet var, at 57 stemte: Ja, medens 11
stemte: Nei.

Da Klokken var bleven 5 under disse Spørgsmaals Behandling, hævedes Forsam-
lingen; men Kl. 6 $\frac{1}{2}$ optog Landemodet atter sine Forhandlinger. Adskillige Medlemmer
havde imidlertid formødest Jernbanetogets Afgang ikke kunnet oppebie Aftenmødet, hvori kun
c. 50 deeltog.

Efterat have meddeelt Landemodet Oplysning om Menighedsraadens Erklæringer
om Ordningen af Kirkeforsatningsagen, satte jeg følgende Spørgsmaal under Discussion:

Er det betimeligt nu at andrage paa Oplyselse af Grundlovens
Bestemmelse om, at Folkekirkens Forsatning skal ordnes ved Lov, og bør
et Andragende derom gaae ud paa, at Kirkeforsatningen bliver i en re-
præsentativ Retning?

For Betimeligheden af nu at andrage paa Oplyselsen af Grundlovens Lovte om en
Kirkeforsatning udtalte Provsterne Bram-Gad, Langhoff, Ballentin, Kieler, Høegh-Guldberg og
Flere sig.

De gjorde gjældende, at Trangen til en Kirkeforsatning bliver større Aar for Aar,
efter som der bestandig kommer flere kirkelige Spørgsmaal frem; som kræve en kirkelig Løsning.
Biskop ere Vanfælighederne ved nu at føre en Kirkeforsatning igjennem langt større end navnlig
i 1848; men Trangen til en saadan er ogsaa bleven større, og Vanfælighederne, som skulle
overvindes, ere neppe større, end at de ville vige, naar Kirkens Styrelse og Benner af alle
Kræfter arbeide for denne Sag. Forskjellige Udtalelser baade i Folkethinget og især i Lands-
thinget vise, at enhver Bestræbelse for Oplyselsen af Grundlovsbestemmelsen om Folkekirkens
Forsatning ikke vil savne Benner i Rigsdagen. Forsøgene paa at opbygge en Kirkeforsatning
fra oven af nedad ere mislykkede, ligesom ogsaa Bestræbelsen for at opbygge fræden af gjen-
nem Menighedsraad opad; men de mangfoldige Bestræbelser i denne Sag have ikke været
forgjæves. Thi Anskuelse angaaende Nødvendigheden af en Kirkeforsatning ere blevne klar-
rede, og rigt Materiale er bleven samlet til Sagens Ordning, saa at den forhaabentlig nu
vil kunne lykkelig gennemføres. Den beklædelsesløse Rigsdag vil neppe nægte Folkekirken den
billige Fordring, at de kirkelige Sager blive drøftede af en Forsamling, som er valgt af kir-
kelige Hensyn. Biskop vil et saadant kirkeligt Organ næppe kunne opnaa mere end en raad-
givende Stemme, da der ikke godt kan findes 2 lovgivende Forsamlinger i een Stat, men selv
en raadgivende Stemme vil dog stedse være af stor Vægt og have megen Betydning for Kirken.
Medens der saaledes hævede sig mange Røster, der med Styrke og Varme udtalte sig for Be-
timeligheden af, at Kirkeforsatningsagen nu ordnes, udtalte paa den anden Side Provst Koch
sin Frygt for, at en kommende Kirkeforsamling ikke vilde blive mere kirkelig end Rigsdagen;
thi Medlemmerne vilde formodentlig blive valgte af alt Andet end kirkelige Hensyn, en An-
skuelse, han fandt bestyrket ved den Maade, hvorpaa adskillige Menigheder havde valgt Me-
nighedsraad, saa at disse maatte betragtes som dødsfødte Fostre, hvad der ogsaa vilde blive
Tilfældet med en Kirkeforsamling. Pastor Pontoppidan antog, at Kirken var allerbedst tjent